

28.04.2009

KANALISERING Trondheim, Norge ved mediet Kirsten Ree

Dette er Far, dette er Maria og dette er Kristus som alltid i ett er Guds røst, så vet dere det.

Selv om man av og til må forklare det annerledes så er det dette som skjer. Kommunikasjonen med Gud er hel når man sitter slik og er en stemme i henne. Hun tar ikke inn det evige på egne vegne på den måten - hun må sitte slik - men hun kan snakke slik at evigheten selv kommer til henne også når hun ikke er slik i søvn.

Det betyr at hun kan si det hun trenger si når som helst. På mange måter gjør hun det hele tiden nå, men hun må holde igjen litt fordi hun av og til ser blir det for meget for personene hun snakker med.

Så kommer dere til å merke at det er endringer som har hendt. Men endringene må også stadfestes i handlinger, og det vil skje. Så det hun skal gjøre nå, er å fortsette med planleggingen av det hun selv vet - det er det som skal på nettet via data. Så kommer hun til å fullføre det hurtig når hun først har bestemt seg for hva hun skal bruke. Det er snart klart i hodet, og det er fordi Gud ber henne tenke meget på det.

Denne stemmen som er her nå er selvsagt en lyd som kommer via hennes stemmebånd, for det er en kropp som brukes. Den kommer via et menneskelig legeme og hør dette ordet; *menneskelig*.

Som alle andre som har en slik kropp, så vet kroppen selv når det er tid for å slippe fri egen kontroll og tenke seg inn i en evig tilstand. (*Tilstanden jeg er i når jeg kanaliserer. Kirstens anm.*) Kroppen er ikke bevisst seg selv fordi materien ikke tenker slik en bevissthet kan tenke, men kroppen er underlagt sjelens velvære og sjelen vet når kroppen skal ha signaler om at nå må du gi deg over. Det starter timer i forkant, og det vet hun.

Det skal forklares litt på egne vegne for henne fordi hun har tenkt meget på dette. Det er påstander rundt om i verden av noen som tror de er eksperter, om at man må være helt ubevisst og ikke huske et eneste av det som skjer eller få med seg noe av det som skjer for å være et medium som henne. Det er ikke sant. Lenge det var sant - for inntil 40 år siden - men ikke nå lengre.

Fordi hun selv er bevisst Guds rike, så kan hun være bevisst det som skjer på Jorden samtidig. Derfor hører hun, hun lytter, men kan ikke snakke selv fordi hun ikke er her. Men hennes bevissthet er like Jordisk opplyst som himmelsk bevisst, derfor kan hun lytte mens Far snakker slik.

Dere vet så vel at det er påstander rundt om i verden som vil fortelle dere om Seg Selv, sine egne holdninger og meninger. Mennesker som ikke er ydmyke nok vil fortelle at "dette er sant", selv om noe i dem forteller "dette skulle du ikke ha sagt fordi det er ikke sikkert".

Som hun nå har lært seg at usikkerheten er en del av læringen, skal dere også være komfortable med å ikke vite alt. En usikkerhet betyr ikke at man ikke er trygg. Usikkerheten - den former dere til mer nysgjerrighet, fordi; så mange svar dere enn har fått så er det bare en bitteliten del av det dere trenger vite - trenger huske. Så husk at fortsatt må dere lære, fortsatt skal dere trenge inn i mystikken. Også mystikken som har med materien å gjøre.

I livet deres skal dere ikke repetere noe, men dere skal føre videre noe som ikke ble avsluttet. Derfor kan det vise seg at dere strever så meget . Det er fordi dere forsøker å ta opp igjen noe dere ikke fikk avsluttet. Dere fikk ikke gjort dere ferdige med tingene. Det er ikke slik at man blir straffet for noe, og dere blir ikke hentet tilbake til noe for å lide igjen. Dere skal huske at læringen skal være en glede, og når dere nå føler dere må streve så gjør dere det ikke egentlig det.

Det skulle vært en glede å ta opp igjen noe som i denne tid vil gi dere en avslutning. Det gjelder lære, det gjelder læren om dere selv, læren om deres indre liv i forbindelse med det jordiske. Læren om å ikke å frykte lengre. Læren om hvor lett det egentlig er. Når dere trenger igjennom deres egen frykt vil dere se hvor mange ganger dere har narret dere selv med å tro at dere ikke duger, dere er ikke flinke nok, dere er ikke dyktige nok, dere er ikke snille nok. Men dere er NOK - dere er ALT.

Nå kommer Kristus og skal snakke mer . Som alltid legitimerer jeg meg på denne måten. (*Høyre håndflate opp. Kirstens anm.*)

Her er Kristus - dette er Jesus Kristus. Skal jeg sitte litt stille nå.... litt.... Man gjør dette også litt for å venne dere til Kristus så nært og så tydelig i talen. Skal man vente.

Så. Dette er Kristus. Så gjør man det slik at man forteller henne litt på forhånd hva som kommer til å skje i hennes liv, men hun glemmer det. Hun glemmer det - hun skal ikke huske det - men det er slik det må være for henne, fordi hun ikke kan se så mange ganger framover før hun mister troen på at hun trenger være her.

Så hun vet hva hun skal gjøre, derfor blir inspirasjonen også så sterk. Og hun gjør det selv om motstanden av og til blir veldig sterk fordi menneskelig ego fremdeles befinner seg i hennes omgivelser - som det gjør i alles omgivelser . Men det skal dere forsøke å ikke tenke på. Dere skal gjøre det dere trenger likevel selv om dere må anstrenge dere litt. Hun anstrenger seg mye for å gjøre det hun vet må skje, og hun har gjort det selv om mennesker sier hun ikke er riktig i hodet lengre på grunn av det!

Andre ler og de ler med nid, (*hån*) som man sier, andre ler fordi de synes det er gøy - de synes det er morsomt. Andre igjen de synes hun burde holdt seg inne, hjemme. Men *hjemme* for henne det er ikke et sted, det er overalt - så det er naturlig å gjøre noe når man vet man skal. Derfor har hun også reagert på sine impulser og fulgt innskyttelsene, fulgt de sterke, sterke lidenskapene som har ført til handling. Det er fordi Gud har villet det.

Hun ber da også om å bli guidet. Gjør dere det? Dere burde gjort det, for da fikk dere også den samme intense inspirasjonen til å gjøre noe som dere da vet er det sanne.

Dere vil av og til føle motstand i dere selv på grunn av - hva? *Vaner* , fordi det ser så vanskelig ut, og det kan hende det er noe du aldri har gjort før. Da kan det hende du forsøker å overbevise deg selv om at 'dette kan man ikke gjøre'. Det er tanker som ikke er dine. Inne i deg har du tanker om at *alt* kan skje. Du skal kunne følge disse innskyttelsene og bruke dem. Hvor vanskelig det måtte se ut å få til, så får du det til når innskyttelsen din er sterk nok, når impulsen din til å gjøre det til handling er tydelig nok innenfra. Fornekt ikke dette med ditt intellekt - la ikke tankene dine narre deg fra gledelige hendelser eller aktiviteter i ditt liv.

Så nå har hun reist til Egypt og nå har hun en make - og det er velsignet, det er gjort av Gud . Så er det to, men likevel ikke to, det er 1. Det vil dere se med deres egne øyne den dag dere ser det. Man behøver ikke definere dette mer. Så skal dere vite at for å få til det hun må gjøre nå, så må hun stole på at hun ikke mangler noe.

Nå skal dere får en metode av meg som hjelper dere til å ikke tvile mer på at dere får det dere trenger. Det kan være deres økonomi, det kan være en løsning i deres arbeide, det kan være i forbindelse med en familiesak, det kan være noe du selv ikke finner ut av - noe dere mangler - noe dere ikke får til.

Se for dere at dere har en kopp. Den er ikke så stor, det kan være en kopp som er stor nok for deg til det daglige, akkurat passe slik du liker den. Se ned i denne koppen , og se den er tom.

Der er det tomt - fordi *der* er det du mangler, det du trenger hjelp med av det du ikke har fått til -eller det du må ha av det materielle.

Se ned i koppen. Så ser du i bunnen av koppen, der danner det seg en stråle nedenifra. Den bøyer seg med det samme den kommer opp, og bøyer seg ned igjen. Deretter begynner roteringen - som om det danser i koppen - lyset i strålen er hvitt med litt gull - bare litt gull - det er fragmenter av gull i det. Så roer det seg... og er det blitt til en vannoverflate med det hvite og det lille gullet. Bare litt i bunnen av koppen...og der i dette lyshavet,- for det *er* et hav, det er et osean av muligheter og gaver til deg,- det er universets gaver til deg som flyter i koppen. Det du trenger fylles i koppen. Det er slik det fungerer når man realiserer.

Vær forsiktig med å bruke dette, fordi du kanskje ikke er trygg nok på deg selv. Du skal ikke bruke det for å hevde deg. Du skal ikke bruke det for å hevde deg over andre. Du skal bruke det fordi *du trenger det*. Ingen andre behøver å vite at du mangler det.

Du skal ikke si til andre at du har fått det heller, for dette er for deg, dette er evighetens gave til deg. Så gjemmes det mange hemmeligheter i en slik kopp - du behøver ikke å fortelle om dem. Så gjemmes det også en gave til dere bare ved å vite om denne koppen. Den aktiviseres når du trenger den. Du behøver ikke bruke den på alt... du *skal ikke det*, fordi du må lære selv å handel ut i det daglige. Du må lære selv å handle etter din intuisjon og din innskytelse og din indre framdrift for å få til noe. Men hjelpen er der alltid. Har dere glemt å si ifra når dere trenger noe? Har dere glemt at det finnes hjelp? Av og til glemmer dere det fordi - ja hvorfor? Fordi dere blir så sinte, dere blir så lei og kjed av å mase på noen og *treng*e noe.

Om dere ba så fikk dere hjelp, glem ikke bønnen.

Og nå det blir ferietider kan dere gjerne snakke om å foreta en liten reise. Dere trenger inspirasjon av dufter, av kulturer, av nærvær fra andre mennesker. Dere behøver ikke være venner på den måte at dere blir personlige private kjente, men dere skal se at mennesker overalt har den samme tone i latteren, har den samme tristheten når de lider, dere er ikke ulike. Dere har *en* slekt. Og det er den eneste dere har her.

Så kommer det til å bygges opp en sommer som vil bli meget spesiell. Denne blir vanskelig for noen men meget lykkelig for andre. De som allerede har bestilt seg en ferie skal fortsette å tenke på den og

fullføre den. De som ikke har gjort det trenger ikke gjøre det heller, for det kommer en spontanitet i sommerens aktiviteter.

For disse som kan være lykkelige i kanskje ett eneste øyeblikk av dagen, blir denne sommeren den beste. For de som har for vane å aldri kunne se et lysglimt fordi de stadig tenker; det kan da aldri gå godt? - de vil føle seg utelatt fordi de selv må kjenne resultatet av sine egne tanker.

Det er ikke slik at man straffer seg selv for noe, men man blir bedt om å se konsekvensene av sine egne tankemåter. Hva de gjør med dere når dere ikke engang orker å forsøke å se et gledesglimt i løpet av en dag. Dere må lære teknikkene - det er så lett å føre lys inn i deres verden, men dere stanser det med deres tankeaktivitet.

For meget mange mennesker blir denne sommeren et ultimatum med valg. Da må dere kunne velge uten å ha en dag eller fem å på. Dere skal lære spontanitetens reaksjon.

Så er det også noe dere må tenke på; det kommer mennesker som vil forsøke å fortelle dere at 'nå kommer katastrofer'. Det blir flere og flere av såkalte medier som vil fortelle at de har hørt fra Gud eller sine verger osv, at 'nå kommer katastrofen'.

Det er ikke sant. De har valgt å tenke seg inn i en spirituell aktivitet, men den næres av frykt og ikke av guddommelig givende. Se på det om dere er interessert i å følge med i litteratur og nyheter om dette, og se hva som skjer, men bry dere ikke - tenk ikke på det. Dere skal kanskje protestere litt når dere hører for mye om det, ja,- det kan dere gjøre og si; "dette er ikke sant for Gud er ikke slik". Dere behøver ikke begrunne den setningen heller.

For mange mennesker blir denne sommeren en sommer som fører til avskjed, fordi de skal gjøre noe nytt. Ikke avskjed som om man skal dø, nei det er ikke det man snakker om, for man *dør* jo ikke. Det er ikke *den* avskjeden man snakker om her nå. Man snakker om forandringenes tid... forandringenes tid er kommet og *det vet dere*. Dere som sitter stille nå og tenker dere inn i forandringene... ja blir dere da inspirert?

Så *gjør* noe. Om du sier: jeg er for syk, jeg er for svak, jeg er for gammel, ja du har bestemt deg for at verden arbeider for å slette deg ut av sine beskrivelser. Du selv motarbeider *deg selv*.

Det er ingen som virkelig blir slettet, men du tror det fordi du selv bestemmer deg for at du ikke betyr noe. Du skal ikke klage, men du kan komme med en kommentar ovenfor Gud, det kan du gjøre.... og om du sier "det er for meget for meg", så er det nettopp *det* du skal overkomme - har du ikke fattet det?

Om du tror kroppen din er for svak så er det nettopp det du skal overkomme, og gjøre kroppen din sterk så du kan gjøre det du har lyst til. Det er *det* som er å overkomme den gamle tiden og gå inn i den nye tid, *menneskene skal selv gjøre det*. Det er *dere* som må forstå deres egen styrke og deres egen evne til å utvide deres form, utvide deres mønster av handlinger - gjøre noe tydeligere, mer konkret, mer fokusert. Likevel er det *utvidet*, - fordi dere får gjort tingene på andre måter enn før.

Hva har Maya med dette å gjøre? Det har ingenting med å gjøre med året, årstallet - men Maya har å gjøre med dette likevel..... for det er Maya's kunnskaper som kommer tilbake. De har allerede begynt

å levere kunnskapen tilbake. Så de som tror at 2012 er det magiske året blir skuffet. For 2012 har startet, det har jeg sagt før.

De som er bevisst Maya's kunnskaper vil forandre seg tydelig - som hun har gjort - forandret sitt daglige liv som hun har gjort, forandre sin måte å behandle seg selv, også sine nære på - som hun har gjort.... fordi det kommer nærmere *sannheten*. Hva *sannheten* er, det må dere finne ut av selv, men jo nærmere sannheten dere kommer jo enklere blir livet. Jo færre ord behøver dere. Jo lettere blir livet fordi det ikke er så mange forstyrrelser der. Det er ikke så mange alternativer.

Det er ingen alternativer til sannheten.

Det blir lettere når det blir mindre å tenke på, det blir mer å konsentrere seg om. Og når konsentrasjonen er sterk nok om sannheten, så utvider man seg til å føle seg ett med Skapelsen, for Skapelsen er *sannhet*. Det er *dere* som er forvirret her fordi dere har skapt så mange, mange nye byggestener som ikke passer inn.

Så kommer Maya's kunnskaper til å ligge som et luftlag dere kan næres av. Dere kommer til å puste inn som om dere puster inn en ny form for luft, men dere kan ikke bruke det med mindre dere er interesserte i å kaste av dere deres foreldede holdninger om liv og muligheter.

Dere skal også kunne ha en tanke om global eksistens, og ikke tro dere er isolerte selv om dere ikke ønsker å bevege dere. Om du ikke ønsker bevegeleser i livet ditt - altså å reise, eller ikke ønsker å ha store forandringer så er ikke det feil, da er det riktig for *deg* fordi du føler en gjenkjennelse i å roe deg, i å tenke over saken, tenke over livet ditt - la det være slik det er.

Men ha samtidig en tanke i hodet ditt; 'dette er *meg* også i det globale liv, jeg roer det globale fordi jeg selv har slik ro'. Du skal vite at du er en del av det store selv om du ser liten ut. I forhold til kapasiteten til menneskeheten samlet, så er du en del av det store. Og der du er, der er også evigheten, så tro ikke at du kan isolere deg fra fellesskapet.

Felleskap er den del av hennes virksomhet framover. Felleskap i kommunikasjon som fører til fredsarbeide. Nå som hun har begynt å bevege seg inn i kretser med annerledes tankeformer, annerledes religiøs utfoldelse - annerledes dagligliv, så har hun også sett hva som skal respekteres, hva som skal kunne gjøres noe med, og hvorfor. Også hvorfor noe *ikke* skal gjøres noe med. Det er som om hun selv har funnet ut av - ja det har hun - at man må tie ofte, men når man snakker må man snakke tydelig. Og når man har det slik, så vil man også snakke fra Far, fra *sannheten*.

Man trenger ikke si så mye når man snakker sant. Da behøver man ikke begrunne det man gjør, eller det man er, eller ordene sine.

Har dere for vane å snakke i vide og brede fordi dere liker å høre dere selv tale? Tenk over hvor mange unødvendige ord du snakker og hvor kjedelig det er for andre når du gjør det.

Du blir ikke trodd, du blir ikke respektert fordi du snakker så hardt og så hurtig og så meget at mennesker velger og *ikke* lytte til deg. Det er bedre å snakke lite, men har dere det gøy sammen - har dere noen festligheter sammen så vil mennesker gjerne snakke. Da vil man sprudle, da vil det boble over, da kan dere le og le og le og snakke og snakke. Det er annerledes. Å snakke fordi man har det gøy, det er noe annet. Da deler man gleder også med ordene.

Det vil komme en revolusjon,- ikke som krig, men noen mennesker gjør noe... fordi de ser at staten må regjeres annerledes, det er i sør Afrika. Der kommer mennesker til å igjen holde et kupp. Fordi nå blir de vanledet igjen, det ser ekte ut men det er ikke det. Se litt på forholdene. Se litt på hva som skjer der, det ser ut som *ekte* men det er ikke det.

Det kommer til å bli vanskelig å leve i de nordlige områdene der det er polare strøk, ikke i deres land (*Norge. Kirstens anm.*), men man snakker om de landene der man fra før ikke har så sterk levestandard som dere sier. Da kan dere tenke hvor i verden det er.

Naturen selv vil folde seg sammen som om det blir skjelv og det blir det i Kina nordøst. Dette vil også lede til en forflytning av kontinentet nordover så det blir sprekker i kontinentalplatene i Kina... og det skjer mer enn det. Det kommer også til å få en følge for Alaska og selvsagt nordlige Canada. Der vil det rystes, der vil det bli store splitter i grunnen som gjør at noe av jorden faller sammen. Det vil bli store branner fordi det blir ild av dette, det vil være vulkansk aktivitet rett etter.

Det kommer til å vise seg *hvorfor* senere, for jorden vil roe seg, men det tar lang tid... flere generasjoner. Men som generasjonene blir observert også fra 'den andre siden' som dere sier, så tenk ikke på om dere er *her* eller *der* - det er like spennende for dere å observere fra den andre siden.

Der har dere også store oppgaver med å forberede det neste trinn for dere selv når dere skal hjelpe til med den nye vekst på jorden, for det skal dere ved å bli født eller ved å være,- ja som man sier på den andre siden; det vil være flere og flere som kan velge det nå, fordi menneskehetens vekst som dere ser i befolkningen vil ikke øke. Om noen generasjoner vil det ha flatet ut som dere sier, fordi dere får en bedre kontroll med det.

Det vil også være et valg å ikke fødes igjen, så fertiliteten vil avta. Det er naturlig. Man vil da selvsagt skylde på miljøet, at 'dere har gjort dette mot dere selv'. Nei tenk ikke slik for det er ikke sant, det er en *følge* fordi naturen ikke skal ha så mange fødsler.

Det er noe som skjer også i de sydligste polarstrøkene, men det har dere ventet dere, det har dere sett. Dere har sett det i drøm eller husker at Far eller jeg eller mine brødre har snakket om det, eller erkene, kanskje dine guider har vist dere det. Dere har sett det. Det vil bli skylt bort mange, mange mange, mange kubikk med is fordi det rystes også i grunnen der. Skjelvene kommer også fram der. Det som tiltrekker materie i polare strøk skal forandre seg. Det har å gjøre med polariteter og deres gjensidige påvirkning overfor hverandre.

Det skal bli en stor forandring der - det er nettopp fordi dualiteter ikke skal være to lengre, det skal være 1. Man vil finne sammen, også par - også mennesker som blir vennskapelig sammenkoblet, eller det blir mennesker som trenger se hverandre.

Det blir en fullbyrdelse i det store kapitlet som heter; **eksperimentet Jordiskhet**. Det er ikke 'eksperiment' som i et laboratorium, men det er et morsomt livlig kapittel i skapelseshistorien.

Det som skjer er at dere må følge med når noe hender, og ikke bli triste eller engstelige av det. La ikke dette gjøre dere trette heller. Dere skal tenke med glede; "Å, så store forandringer! Men det er fordi det er en sammenføyning på vei. Vi skal føyes sammen nå, vi skal ikke skille ad".

Da må Jorden også rystes i de polare strøk, fordi det er polariteter som der holdes slik at dere ikke får til en sammenføyning. Polområdene vil forandre seg. Det vil ikke si at jorden flyter ut eller at tingene blir kaotiske. Det blir en ny orden. Det blir en ny verdens-materie, men ikke som om dere må bytte ut alle partiklene - men partiklene vil reagere annerledes innbyrdes også i det molekylære rekkesystem.

Så dere får en bedre utsikt, dvs. dere ser lengre - det er ikke så meget som hindrer dere i å se. Og dere skal tenke med dere selv; "jeg tenker også annerledes. Jeg er ikke begrenset i min tanke. Alle disse tingene hører sammen".

Så er det i dypet i Atlanterhavet nå skjedd store forandringer. Der er revnene kommet fram. De er ikke så tydelige ennå at vitenskapelige miljø har advart dere, men når advarslene kommer så le og tenk; "endelig, nå er det her".

Det kommer også store bilder på himmelen for dere som kan tyde tegnene der. Dere har sett på himmelen og bedt om å få se noe fordi dere har hørt rykter om det - ja, jeg har snakket om slikt før, at dere kan se noe der. Så ser dere et glimt – og tror; 'å dette tenkte jeg meg til selv, for det var så raskt, det var så lite å se på'.

Det er det største du kan se. Men se ikke på himmelen som om dere beskuer et vakkert bilde, se på himmelen uten å fokusere med ditt fysiske blikk. La fokuset være flytende og tenk heller at 'jeg ser ut i luften så langt *lyden* rekker', da kan det hende du observerer et bilde eller ti.

Hvilke bilder? Det kan være din framtid. Det kan være bilder du trenger se på på nytt. Det kan være et bilde fra den eteriske verden, det kan være så mangt. Du vil selv vite det for du trenger ikke tolk for å forstå det du ser. Det kan også være at du selv får lov å projisere et bilde der som skal hjelpe andre mennesker. Det kan være et vakkert bilde du vet vil lege en person som har det vanskelig i sitt indre. Det er en form for trøst du skal kunne legge fram for dem, da er du også med globalt - og hjelper dine medmennesker.

Nå som dere har fått høre at dere også er et resultat av en splittet materiell form - selvsagt er dere ikke splittet i sjelen men kroppen din er adskilt fra det meste - ja, så skal du tenke deg at kroppen din også har godt av å se igjen andre, komme sammen. Det betyr at du skal bevege deg litt. Du trenger ikke gå langt. Du trenger ikke reise langt om det ikke er et ønske i deg om det.

Men jeg sier igjen som jeg har fortalt dere før; bryt en vane, gå en annen gate, bruk en annen måte å ferdes på. Du kan bruke din bil men kjør et annet sted. Bevege deg litt annerledes. Da føler kroppen din at den også er med, den er ikke avvist - den får være *med*. Den får møte det den er her for å se, og det er at den hører sammen med noe, det er en sammenheng med kroppen din og alt det andre som lever her.

Kanskje er kroppen din trett.. det er fordi den er trist fordi den ikke får se nok. Fordi den ikke får aktivisere seg sammen med andre som har *inspirasjon* i utstrålingen. Dere trenger å handle sammen, men dere trenger også selvsagt å være alene iblant for å føle hvem dere er, føle roen, føle at dere er spesielle. Dere skal ikke *smelte* med alle andre selv om dere tror det er det jeg sier når jeg snakker slik jeg gjør nå. Dere tror det ikke er rett at man skal føle samhørighet med alt og enhver.

Dere er individuelle. Dere er ett og ett vesen. Dere vil ikke miste den følelse eller den kunnskap dere har av å være Guds barn. Og det er ikke flere enn *en* av deg, selv om du hører sammen med noen som har visst om deg i mange generasjoner - ja man sier det slik, uten at dere har funnet fram. Den eneste veien er veien som fører til sannheten og gleden. Hindre dere ikke selv i å finne den veien ved å tenke for mye over din neste handling. *Gjør* noe.

Menneskehetens spirituelle verden er aktiv, men den er ikke flink nok - ja det må jeg si - fordi de fleste religiøse utøvere også har *vaner* i sin tankemåte. De store religionene er nå religiøst utøvet av *vane* og det er ikke godt for dere.

Dere skal ikke ødelegge ritualene. Dere skal ikke ødelegge de gyldne linjer som er kommet med religionene. Dere skal ikke ødelegge fundamentene i dem, men dere skal finne fram til fundamentene og finne ut av: hva betyr de egentlig for oss i dag? Det er ikke slik at alle religioner behøver alle ritualene de har kommet fram til ettersom tiden har gått. Dere skal kunne forandre liturgier. Dere skal kunne forandre litt på dem, men likevel beholde fundamentet i læren dere fikk. For dere fikk en hjelp fra Far når dere skulle lære om deres tro og deres måte å fokusere i troen på. Religionen skulle ikke vært en absolutt lærdom - ja det tør jeg si nå - for hun tør å stå for det selv.

Religionene kom til dere som en hjelp, som en påminnelse om hvorfor dere er her, hvordan dere skal leve og hvordan dere skal få til å nærme dere Gud igjen.

Absolutte regnestykker det kan man ikke ha - heller ikke i troen. Man kan ikke ha absolutte regnestykker i materien - man må det når man skal føre inn materie i en ubevisst verden, men man kan ikke beholde alle regnestykkene som om man må føre inn nytt på nytt hele tiden. Man venter litt, man snur stykkene for å si det slik - og man vender dem opp igjen og dere kan regne motsatt på tingene og få et annet svar. Eller det kan regnes ut på samme måte og få et del svar. Det kan regnes ut på motsatt måte og få et samme svar som først. Det finnes mange svar også i det matematiske. Tallene vil regne seg ut selv de, dere behøver ikke tenke å mye på det. For det regulerer seg ettersom du forstår mer og mer av din styrke og din egenvekt. Din erfaring vil fortelle deg hva dette betyr.

Det som kommer til å forundre mennesker er at mange gjør så mye, mye, mye som så ut som om det ikke skulle gå, det skulle ikke være mulig - det skulle ikke kunne skje. Det skulle ikke kunne være mulig å starte fredsarbeide og få fred samme dag, for å si det slik. Det skal ikke kunne gå å avslutte et diktatur 10 minutter etter at man bestemte seg for å gjøre det, men det går. Det er slike ting dere må tenke over.

Begrens ikke dere selv med å si; "det er for store oppgaver. Dette kan jeg ikke løse".

Vil du det, så løser du det. Det er også Maya's lære. Mayas lære er ubegrensethet, men også disiplin. Dvs. at man skal disiplinere seg selv til fokus. Med *disiplin* her mener man ikke det samme som kontroll, slett ikke, det er disiplin som betyr; 'å beholde fokus og ikke miste sin tanke underveis når man har bestemt seg for noe'.

Maya's lære er også en egenverdi når det gjelder å forstå solare punkter og himmellegemer. Det er å forstå hvorfor man fikk den posisjonen man har i Universet som ja, en planet - den dere bor på for eksempel, og hvordan man orienterer seg bakover og framover i tid i forhold til himmellegemes solpunkter.

Det er en av Maya's hemmeligheter også; i forhold til himmellegemenes bevegelser skal man kunne bevege seg tilbake i tid for å kunne rette opp noe man ikke fikk gjort, det gjorde Maya.... det gjorde de. Så sier du; "nei det kan man da ikke gjøre for historien er allerede levet."

Ja hva vet vel du om det som ikke har forsøkt noe annet med ditt hode? Det er mange tegn på himmelen som vil styrke deres overbevisning om at det partikkelvevet man ser der ute, det er bare en mikroskopisk del av Universets betydning for **det hele**. Man kan orientere seg mer enn ved å bare se på himmelens astronomiske fenomener.

Så har jeg fortalt dere før, at der ute finnes det egentlig *ingenting*. Det er deres bevissthet som har dannet dette bildet, men dere er en del av det fysiske - det forstår dere. Og når dere skal begynne å venne dere tilbake til en sameksistens igjen så må dere også bruke punktene der fordi de er del av deres bevissthet. Og de punktene blir - når dere aktiviserer kunnskapen om å bruke det igjen - veldig aktive og til stor hjelp for dere. Dere vil igjen kunne se skriftene på himmelen innimellom solpunktene. Dere vil se bevegelser og det dere selv vet dere har lagt til grunn for skapelse der, for dere fikk lov å bli en del av det i deres givende. Man sier ikke mer om det nå, for det vil skape forvirring, og dere dere trenger ro til å la dette være en del av deres erindring.

Så sier man; denne denne talen skal være den første som blir publisert som et offentlig dokument i hennes kanaliseringer. Det skal man fra denne dato. Man vil forsøke å gjøre det så raskt som mulig og det vil hun få hjelp til og det vil skje. Så spiller det ikke så stor rolle hvilke uttrykk hun bruker når hun gjør dette offentlig tilgjengelig, man vil hjelpe henne. Men ordene har man funnet fram til.

Så sies det her; dere trenger ikke å vente med aktivitet. Dere trenger ikke gjøre noe forskerarbeide på forhånd før dere gjør noe. Bare *gjør* det.

(Del med spørsmål og svar til tilhørerne)

ETTERORD:

Nå kommer hun til gå tilbake til seg selv igjen og være i seg selv.

Hellig, hva er ordet hellig? Det er noe man har brukt ovenfor henne, og andre enkeltindivider, og situasjoner her og der globalt. Det betyr at det er vernet av Gud. Det er Guds å holde øye med. Det er Guds ansvar - for å si det slik - at ingenting forandres i det.

Nå skal Far avslutte. Jeg sier takk og kommer tilbake.

Det er ro og det er utfyllenhet i det hun *er* her nå. Det dere har hørt i kveld vil virke spesielt på deres kontakt med omgivelsene og deres måte å snakke på, også deres måte å omgi dere med aktivitet på. Dere vil forandre sakte, sakte deres måte å handle på men ikke blir de radikale forandringer, det blir små vane-endringer som leder til at du føler deg sterkere, gladere, lystigere og mer i stand til å gjøre noe både for deg selv og omgivelsene.

Gud er i disse ordene og du er også guddommelig. Man hilser dere igjen, sier takk og kommer igjen.